

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123208527
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123208527.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 19C/62/2023-8 zo dňa 23. októbra 2023 takto

rozhodol:

I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vec právne posúdil podľa ust. §324 ods.1,3, § 325 ods.1, 2 písm. f/, g/ a h/ , § 326 ods. 1,2 , § 328 ods. 1, § 329 ods. 1-3 CSP. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil D. B. povinnosť nevstupovať do nehnuteľnosti, a to do rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele registra "C" parc. č. 336/1 a na pozemky parcely registra "C" parc. č. 324/17 a parc. č. 336/2 - zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúce sa v kat. území C., obec Mikušovce, okres E., zapísané na LV č. XXX, ktorých vlastníckmi sú F. G., nar. XX.XX.XXXX a H. G., nar. XX.XX.XXXX. Navrhovateľka uviedla, že vlastníci nehnuteľnosti sú jej starí rodičia a ona má v uvedenej nehnuteľnosti t. č. trvalý pobyt. Ďalej sa domáhala, aby súd neodkladným opatrením uložil D. B. zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky, a povinnosť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami navrhovateľku nekontaktoval. Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že D. B. je jej otec a v roku 2017 bol právoplatne odsúdený Krajským súdom v Trenčíne za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Navrhovateľka uviedla, že keďže D. B. má byť dňa 31.10.2023 prepustený z výkonu trestu, a vzhľadom na jeho agresívne správanie sa pred odňatím slobody a opätovné vyhrážanie sa počas odňatia slobody, že sa jej pomstí, má obavy, že jej telesná a duševná integrita je ohrozená. Navrhovateľka k návrhu pripojila rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/37/2017 zo dňa 29.06.2017.

2. Z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/37/2017 zo dňa 29.06.2017 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.04.2017 sp. zn. 4T/28/2017 bol obžalovaný D. B. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že dňa 31.10.2016 v čase približne o 20.00 hod. vnikol do rodinného domu č. XXX v obci C., ktorého majiteľom je F. G., bytom C. XXX, takým spôsobom, že potom, čo zvonil pri vchodových dverách a tieto mu nikto neotváral aj napriek tomu, že mal vedomosť, že v dome sú osoby a bolo mu

nimi dané najavo, že ho nechcú vpustiť do domu, vchodové dvere vykopol nohou v oblasti zámku a vošiel do rodinného domu, kde zotrval po dobu približne 30 minút, napriek nesúhlasu jeho majiteľa. Tiež bol uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči C. B. tým, že približne od roku 2008 do októbra roku 2016 na adrese C. XXX svoju manželku C. B. fyzicky napádal aj pod vplyvom požitia alkoholických nápojov, takým spôsobom, že ju viackrát bil päšťami, sácal, škrtil a udieral jej hlavu o stenu, ďalej sa jej vyhrážal tým spôsobom, že ju zabije, zaškrtil, vyhodí z balkóna, že bude visieť za vlasy a že ju rozreže a pošle naspäť rodičom po častiach, čím svojim agresívnym správaním poškodenej spôsoboval stres a strach, kde uvedené dlhodobé konanie obvineného vyvolalo u poškodenej C. B. rozvinutý syndróm týranej ženy. Za tieto trestné činy mu Okresný súd Trenčín uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, a uložil D. B. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Z lustrácie v ZVJS vyplýva, že D. B. vykonáva uložený trest od 31.10.2016 do 31.10.2023.

3. V danom prípade sa navrhovateľka podaným návrhom domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. f), g), h) CSP, ktorým D. B. uloží povinnosť nevstupovať do obydlija, ktorého vlastníkmi sú jej starí rodičia a v ktorom má navrhovateľka trvalý pobyt, zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a povinnosť, aby navrhovateľku písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval. Súd po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a po vyhodnotení všetkých skutočností a tvrdení obsiahnutých v návrhu dospel k záveru, že navrhovateľka neosvedčila existenciu bezprostredne hroziacej ujmy na jej právach a právom chránených záujmoch, ktorá by v danom prípade odôvodňovala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a jej otcom D. B. nariadením neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Navrhovateľka uviedla, že vzhľadom na agresívne správanie sa D. B. pred odňatím slobody a opätovné vyhrážanie sa počas odňatia slobody, že sa jej pomstí, má obavu, že jej telesná a duševná integrita je ohrozená. Z predloženého rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/37/2017 zo dňa 29.06.2017 vyplýva, že D. B. spáchal prečin porušovania domovej slobody a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči C. B. (matke navrhovateľky), pričom za tieto trestné činy bol právoplatne odsúdený. Z predmetného rozsudku však nevyplýva, že by sa D. B. vo vzťahu k telesnej a duševnej integrite navrhovateľky priamym spôsobom v minulosti dopustil nejakej trestnej činnosti, resp. takého správania, na základe ktorého by navrhovateľka mohla mať objektívne dôvodnú obavu o svoju telesnú a duševnú integritu. Navrhovateľka v tomto smere žiadnym spôsobom neosvedčila, že by sa D. B. priamo jej vyhrážal, bol k nej agresívny, a teda že by zasahoval do subjektívnych práv navrhovateľky alebo tieto ohrozoval. Navrhovateľka taktiež nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by osvedčoval, že D. B. sa aj v súčasnosti dopúšťa konania, z ktorého by navrhovateľke odôvodnene mohla vzniknúť obava z ohrozenia jej telesnej, či duševnej integrity (napr. výhražné listy z výkonu trestu, telefonáty, príp. iná forma komunikácie, z ktorých by vyplývala vôľa D. B. konať spôsobom tvrdým navrhovateľkou). Navrhovateľka zároveň nijako neosvedčila, že by s ňou jej otec D. B. počas výkonu trestu odňatia slobody komunikoval takým nežiadúcim spôsobom, ktorým by mohla byť ohrozená telesná alebo duševná integrita navrhovateľky. Návrh navrhovateľky tak zostal v rovine nepodložených tvrdení, pričom len samotná obava navrhovateľky z možného budúceho konania D. B. nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd poukazuje na to, že navrhovateľka musí osvedčiť tvrdením konkrétnych skutočností a predložením konkrétnych dôkazov, že obava z ohrozenia alebo porušenia jej práv a právom chránených záujmov je reálna a konkrétna; nepostačuje teda iba abstraktná a všeobecná možnosť ohrozenia jej práv a právom chránených záujmov. Chýbajúce osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy nemožno ničím nahradiť, pretože je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia.

4. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol v celom rozsahu. Súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je povinný vychádzať z okolností známych mu a osvedčených v čase vydania rozhodnutia. V prípade zmeny pomerov však navrhovateľke nič nebráni, aby sa o súdnu ochranu svojich práv a právom chránených záujmov domáhala opätovne i podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že odporca bol umiestnený v zariadení na výkon trestu odňatia slobody. Odporca bol právoplatne v roku 2017 odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona a za zločin

týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1, písm. a/, a ods.3 , písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Žalovaný sa dopustil pred právoplatným odsúdením agresívneho správania voči žalobkyni. Žalobkyňa často urážal a ponižoval a počas výkonu trestu odňatia slobody sa žalovaný vyhrážal, že sa jej pomstí, keďže žalobkyňa vypovedala v trestnom konaní v neprospech žalovaného. Žalobkyňa má obavy, že po prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody bude jej telesná a duševná integrita ohrozená, preto sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP, keďže sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Navrhla, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do nehnuteľnosti, a to do rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele registra "C" parc. č. 336/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 450 m², a na pozemky parcely registra KN "C" parc. č. 324/17 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 38 m² a parc. č. 336/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 150 m², nachádzajúce sa v kat. území C., obec Mikušovce, H. Ilava, zapísané na LV č. XXX, v bezpodielovom spoluvlastníctve starej mamy žalobkyne - H. G., I. A. ,nar. XX.XX.XXXX a starého otca žalobkyne - F. G., I. G., nar. XX.XX.XXXX, kde má žalobkyňa t.č. trvalý pobyt ako i uloženia povinnosti D. B. zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky, a povinnosť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami navrhovateľku nekontaktoval. Neodkladné opatrenie sa nariaďuje na neurčitý čas.

6. Žalovaný sa písomne k podanému uzneseniu a odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 7.12.2023, nevyjadril.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

8. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia založil na tom právnom závere, že navrhovateľka neosvedčila existenciu bezprostredne hroziacej ujmy na jej právach a právom chránených záujmoch. Rovnako navrhovateľka neosvedčila, že sa jej žalovaný vyhrážal počas trestu odňatia slobody, že sa jej pomstí, keď z predloženého rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/37/2017 zo dňa 29.06.2017 vyplýva, že D. B. spáchal prečin porušovania domovej slobody a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči C. B.-matke navrhovateľky. Navrhovateľka nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by osvedčoval, že žalovaný sa aj v súčasnosti dopúšťa konania, z ktorého by navrhovateľke odôvodnene mohla vzniknúť obava z ohrozenia jej telesnej či duševnej integrity.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, teda súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná reakcia súdu na deklarovaný stav v právnych vzťahoch sporových strán, pokiaľ súd posúdením tvrdení a predložených dôkazov navrhovateľom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu zásahu do práv, resp. právnych vzťahov, ktoré sú medzi stranami sporu sporné. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonával výsluch strán, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. K návrhu musí pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, pretože hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho návrhu môže dosiahnuť len relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva žalobcu, ktorému je možné poskytnúť ochranu pred neodkladným opatrením. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

16. Podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do nehnuteľnosti v k.ú. C., zákaz priblíženia sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky ako i povinnosti, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami navrhovateľku nekontaktoval. Takýto návrh súd prvej inštancie správne posúdil ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h) CSP.

17. Z obsahu spisu vyplývalo, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/37/2017 zo dňa 29.06.2017, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.4.2017, č.k. 4T/28/2017, bol žalovaný- D. B., odsúdený podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr.zák. a § 41 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b/ Trestného zákona a zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 31.10.2016 v čase približne o 20.00 hod. vnikol do rodinného domu č. XXX v obci C., ktorého je majiteľom F. G., bytom C. J. XXX takým spôsobom, že potom, čo zvonil pri vchodových dverách a tieto mu nikto neotváral aj napriek tomu, že mal vedomosť, že v dome sú osoby a bolo mu nimi dané najavo, že ho nechcú vpustiť do domu, vchodové dvere vykopol nohou v oblasti zámku a vošiel do rodinného domu, kde zotrval po dobu približne 30 minút, napriek nesúhlasu jeho majiteľa,

2/ približne od roku 2008 do októbra 2016 na adrese C. J. XXX svoju manželku C. B., bytom toho času C. J. XXX, fyzicky napádal aj pod vplyvom požitia alkoholických nápojov, takým spôsobom, že ju viackrát bil päšťami, sácal, škrtil a udieral jej hlavu o stenu, ďalej sa jej vyhrážal tým spôsobom, že ju zabije, zaškrtil, vyhodí z balkóna, že bude visieť za vlasy a že ju rozreže a pošle naspäť rodičom po častiach, svojim agresívnym správaním poškodenej spôsoboval stres a strach, kde uvedené dlhodobé konanie obvineného vyvolalo u poškodenej C. B. syndróm týranej ženy. Ako však vyplýva z predmetného rozhodnutia, žalovaný sa dopustil vyššie uvedených skutkov voči poškodenej C. B., matky navrhovateľky.

18. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) CSP sú splnené v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť bezprostredne ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa neodkladného opatrenia). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak

existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť s cieľom zabrániť akémukoľvek násiliu v blízkych vzťahoch.

19. V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľkou neboli dostatočne osvedčené okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že pre nevyhnutnú ochranu práv navrhovateľky je potrebné uložiť neodkladné opatrenie tak, ako sa ho navrhovateľka domáhala. Pre nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, aby bola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Navrhovateľka v podanom návrhu uviedla, že žalovanému trest odňatia slobody uplynie dňa 31.10.2023, pričom navrhovateľka podala predmetný návrh dňa 26.09.2023.

20. Nevyhnutným predpokladom využitia tohto inštitútu však v konkrétnostiach danej veci bolo splnenie si povinnosti navrhovateľky osvedčiť hodnoverným spôsobom ohrozenie jej telesnej alebo duševnej integrity konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, čo ako správne uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež súd prvej inštancie. Rozhodnutie o zákaze, alebo obmedzení komunikácie, či priblíženia sa na určitú vzdialenosť, či vstup do nehnuteľnosti je síce menej závažným zásahom do osobných slobôd povinného, je však ex lege podmienené bez akýchkoľvek pochybností relevantným osvedčením, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. V konkrétnostiach posudzovanej veci však v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vychádzajúc z podaného návrhu, bola navrhovanou povinnosťou zákazu priblíženia dotknutá osoba stále vo výkone trestu odňatia slobody. Navrhovateľka tvrdila, že v minulosti medzi nimi dochádzalo ku konfliktom a žalovaný sa mal navrhovateľke vyhrážať, nie je však jednak zrejmé, či jeho výkon trestu odňatia slobody, predpokladom ktorého je vydanie odsudzujúceho rozhodnutia v trestnom konaní súvisí s takýmto konaním, ktoré bolo smerované priamo voči nej, keďže toto nielen neosvedčila ale ani nekonkretizovala. Rovnako neosvedčila, ale ani netvrdila, že by ju žalovaný či už priamo alebo prostredníctvom tretej osoby akýmkoľvek spôsobom počas výkonu trestu telefonicky, telegraficky, e-mailom, či iným spôsobom kontaktoval, tiež, že by z obsahu prípadnej komunikácie mohli plynúť obavy, že v prípade prepustenia žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody má tento v úmysle navrhovateľku nielen kontaktovať, ale že by z tejto komunikácie mala aj vyplývať opodstatnená obava prípadnej hrozby predpokladaného zakázaného správania z jeho strany, ktoré by bolo spôsobilé k dôvodným obavám o možnom zásahu do jej telesnej, či duševnej integrity, s potrebou poskytnutia jej ochrany voči takémuto zásahu prostredníctvom využitia navrhovaného inštitútu. Navrhovateľka len vo všeobecnosti bez produkovania akýchkoľvek konkrétností, nehovoriac o ich osvedčení uvádza, že označený subjekt bol v minulosti voči nej agresívny, netvrdí však, že by tento mal záujem ju kontaktovať. Samotné tvrdenie, že v minulosti medzi nimi dochádzalo ku konfliktom bez existencie akýchkoľvek indícií o tom, že by ju tento už v priebehu výkonu trestu kontaktoval a z jeho komunikácie by bolo možné vyvodit' obavy o jej ohrození v akomkoľvek smere, však táto nielenže neosvedčila.

21. Navrhovateľka tak neprodukovala žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie o nepredložení akéhokoľvek dôkazu, ktorý by hodnoverne osvedčoval opodstatnenosť jej tvrdenia o možnom konaní žalovaného - jej otca, ktoré by dôvodne indikovalo k využitiu požadovaného procesného inštitútu. Za absencie listinných dôkazov v tomto smere nebolo možné za existujúcich skutkových zistení ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie dôvodne osvedčiť záver, že tieto spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti dôvodnosti uplatneného nároku, ktorému by sa mala dôvodne potom priznať prostredníctvom požadovaného inštitútu súdna ochrana. Bolo na navrhovateľke, aby si svoju povinnosť v tomto smere splnila, pričom jej nedostatočná aktivita v súvislosti s uplatneným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nemohla viesť k iným záverom, ako tým, ktoré vyvodil súd prvej inštancie a ktoré mali za následok v neprospech nej vydané rozhodnutie. Pokiaľ navrhovateľka v odvolacom konaní predložila obžalobu zo dňa 1.3.2017, odvolací súd uvádza, že pre rozhodnutie súdu je v zmysle ust. § 329 ods. 2 CSP, rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, preto na tento listinný dôkaz neprihliadal.

22. Civilný sporový poriadok ustanovuje v rámci inštitútu neodkladného opatrenia osobitné procesné pravidlo, podľa ktorého je pre rozhodnutie relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Pri preskúmvaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preto aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, kedy nebola osvedčená ale ani tvrdená v konkrétnostiach žiadna skutočnosť, ktorá by reálne indikovala k obavám o aktuálnej hrozbe takého konania dotknutého subjektu, ktorým by do práv

navrhovateľky bol spôsobilý zasiahnuť o to viac, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie tento sa stále nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody.

23. Navrhovateľka má v dispozícii možnosti, ako sa domáhať ochrany svojich práv, ak by v budúcnosti existovala zo strany žalovaného hrozba zásahu do ich telesnej integrity. Rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia netvorí prekážku rozhodnutej veci podľa § 329 ods. 3 CSP.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

25. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplývalo, že by žalovanému vznikli trovy odvolacieho konania, a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).